

PARELS BIJ DE MOSSEL, MYTILUS EDULIS L, 1758

door

Han Raven

Dick Hoeksena meldt in het CB, 174: 634 de vondst van een parel op het strand van Terschelling. Mevr. Gerhardt reageerde daarop met de melding van een parel die zij vond bij het verorberen van een mossel. Waarschijnlijk heeft ook de vondst van Dick Hoeksena betrekking op een mosselparel. Zelf vond ik neermalen dergelijke pareltjes in schelpgruis. Eenvoudiger echter zijn deze pareltjes in de mossel zelf te vinden. Enkele vondsten hiervan zal ik beschrijven.

In een losse klep van een mossel, gevonden op het strand van Scheveningen, trof ik eens een pareltje aan, ongeveer een millimeter groot en geheel rond. In levende mosselen bestemd voor consumptie, gevonden in Yerseke, trof ik neermalen pareltjes aan. Soms waren deze geheel rond, soms meer ellipsoïd, soms geheel los in de mantel zittend of gemakkelijk los te breken en soms geheel net de schelp vergroeid. In één mossel trof ik 11 kleine pareltjes (1 mm en kleiner) op een kluitje aan. In een holocene afzetting van zandige klei te Haarlem trof ik in vijf mosselen (doubletten) parels aan. In één exemplaar had zich een staafvormige uitstulping gevormd, loodrecht op de schelpwand, 1 mm diameter en 6 mm lang.

In mosselen, overigens ook in vele andere tweekleppigen, komen vaak exemplaren voor waarbij aan de binnenzijde de schelpklaag geheel blaasvormig is afgezet. Deze blazen breken zeer gemakkelijk, soms zit er wat zand onder, soms slechts lucht. Op de plaatsen waar de spieren vastgehecht zitten komen deze blazen natuurlijk niet voor. Ze zijn gevormd doordat materiaal tussen mantel en schelp is gekomen.

Tot nog toe vond ik alleen pareltjes in volwassen mosselen (5 tot 8 cm lang). Steeds zijn de pareltjes klein, parelgrijs van kleur en vormvariabel. Ook in de zoetwatermosselen (Unionidae) komen vaak pareltjes voor.

/